Λευκάδος δὲν διαβαίνεις μὲν ἀβρόχοις ποσὶν εἰς τὴν ἀντίπεραν φαινομένην ἀκτὴν τῆς Ἠπείρου, ἀλλὰ πολλάκις καὶ κολυμβήματος ἀνάγκην δὲν ἔχεις διὰ τὸ ῥηχὸν τῶν ὑδάτων. Ἡ νῆσος ἔχει κλίμα λαμπρὸν καὶ κατάφυτον πεδιάδα καὶ κοιλάδα· ἀκούεις δὲ καὶ μακρόθεν τὴν ὀσμὴν τῶν λεμονεῶν καὶ πορτοκαλλεῶν καὶ τῶν παρὰ τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καλλιεργουμένων ἀνθέων (*ἴδε Χριστ. Μύλλερ περιήγησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα*).

Μεταβαίνομεν ἐντεῦθεν εἰς τὴν ὄπισθεν κειμένην Ἰθάκην, τὴν κραναὴν τοῦ Ὀδυσέως πατρίδα καὶ προσορμιζόμεθα εἰς ἕνα τῶν ἀσφαλῶν αὐτῆς λιμένων καὶ ἐπισκεπτόμεθα μετὰ περιεργείας τὴν περιφημοτάτην τοῦ κόσμου νῆσον. (*)

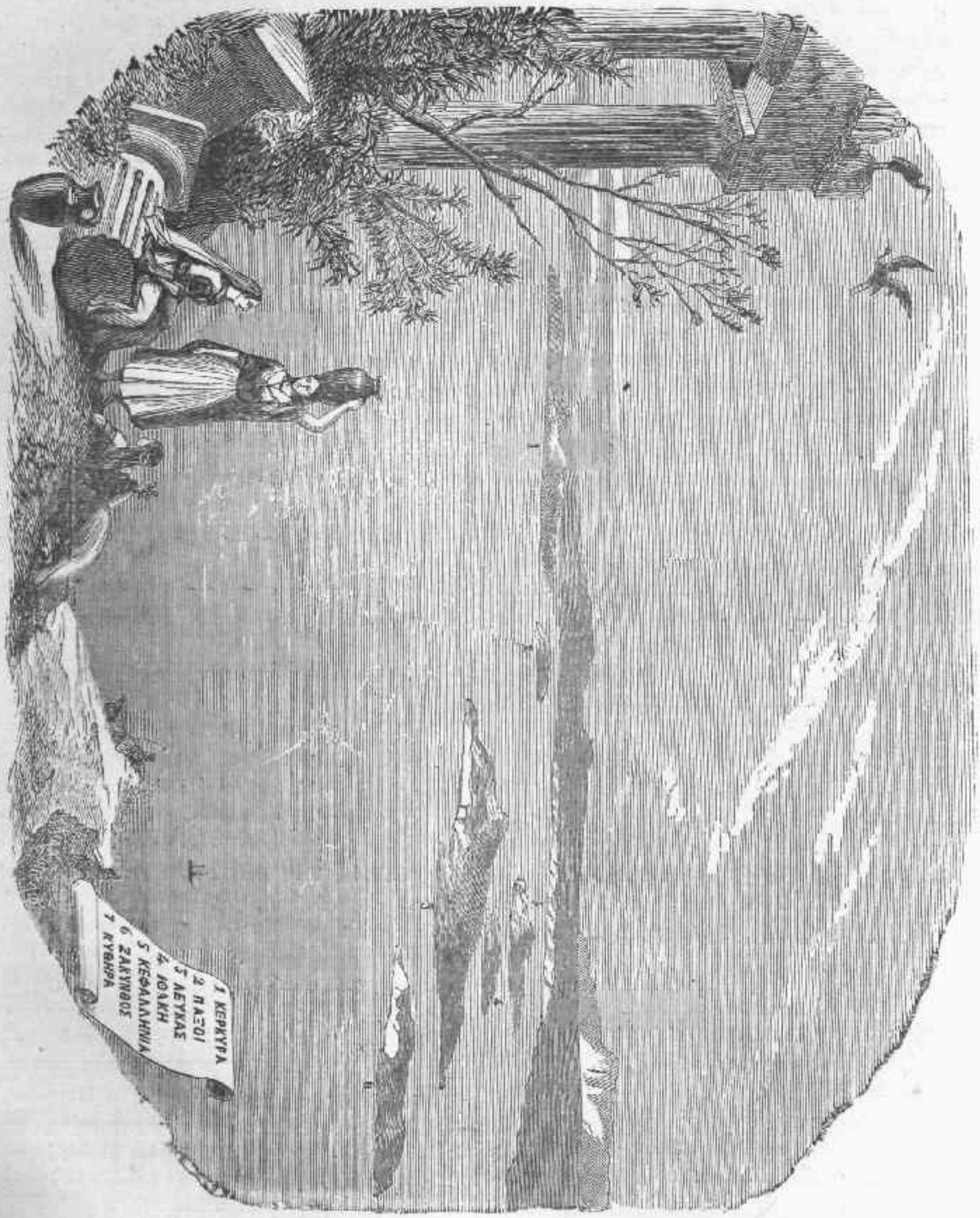

Ἑπτάνησος.

(*) Ἴδε Ἀρχ. διατριβὴν περὶ τῆς νήσου Ἰθάκης· Πανδ. τόμος Θ'. Φυλλ. 209 καὶ 210.